

ת"פ 16458/07 - מדינת ישראל נגד א.ט.

בית משפט השלום בראשון לציון

20 יולי 2017

ת"פ 14-07-16458 מדינת ישראל נ' ט'

ת"פ 14-05-12072 מדינת ישראל נ' ט'

פ"א - מעודכן 2009-6086-20130-5210-0

לפני כבוד השופט שירלי דקל נוה
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם א.ט.

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד גינגולד

הנאשם וב"כ עו"ד שלומי בלומנפלד

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו, ובמסגרת הסדר דין שהתגבש בין הצדדים, בעבירות סמים שיוחסו לו בתיק העיקרי (ת"פ 14-07-16458 של בית משפט זה), ובעבירה סמים בתיק שצורף (ת"פ 14-05-12072 של בית משפט השלום בעכו).

ת"פ 16458-07-14

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.5.2013, בעקבות צו חיפוש שנייתן על-ידי בית-המשפט, הגיעו שוטרים לביתה של הנאשם. במהלך החיפוש בבית, נתפסו סמים מסוג קנבוס במשקל כולל של 130 גרם, לפי הפירוט כדלקמן:

עמוד 1

שם מסוג קניבוס במשקל 90 גרם נתפס בבית בגין מיחם מים וכן נתפס שתי לשל צמה הקניבוס במשקל 40 גרם, אותו גידל הנאשם בחצר ביתו.

לפיכך, הנאשם הורשע בעבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפיקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**") וכן בעבירה של גידול, יצור, הכנת סמים מסוכנים - לפי סעיף 6 לפיקודת הסמים המסוכנים.

ת"פ 12072-05-14

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 13.1.2014 החזיק הנאשם בביתו בשם מסוג קניבוס במשקל 2.54 גרם נתו.

לפיכך, הנאשם הורשע בעבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית - לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפה לפיקודת הסמים המסוכנים.

הסדר בין הצדדים

2. بتاريخ 20.9.15, במהלך שמיית ההוכחות בתיק העיקרי, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר לפיו כתוב האישום בתיק העיקרי תוקן, הנאשם חזר בו מכפירתו והודה בכתב האישום המתוקן וכן צורף התיק הנוסף.

הצדדים ביקשו כי הנאשם ישלח לקבלת תסקירות מטעם שירות המבחן והודיעו כי לא הגיעו להסכמה לעניין העונש. המאשימה הצהירה כי בכפוף לקבלת תסקירות חיובי, שיOLLOW הירთמות הנאשם לטיפול, או פתיחת תיקים חדשים, לקיחת אחריות ושיתוף פעולה עם שירות המבחן, היא תגביל את עתרתה העונשית ל-6 חודשים מסר בדרך של עבודות שירות וענישה נלוות, וככל שהתקביר שיתקבל יהיה שלילי, המאשימה תעתר להתלת מסר בפועל וענישה נלוות. ההגנה מצדה תהה חופשיה בטיעוניה.

תסקيري שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה תסקירים, ואפרט את תמציתם:

תסקיר מיום 28.2.2016 - לפי התסקיר, הנאשם בן 40. הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא ואחותו אומצאו על ידי הוריהם, אך נמנע מלפרט על כך, וכן נמנעו מלשתף במידע נוסף אודוט משפחתו. מדברי הנאשם עולה כי למד בבית ספר תיכון, הדריך בתנועת נוער, התגיניס לצבא ושירת שירות צבאי מלא כחיל קרב. הנאשם מסר כי חווה אירוע קשה וטרומטי במהלך שירותו הצבאי שגרם לו להלם קרב.

לאחר שחררו מהצבא נישא הנאשם לראשונה. מנישואים אלו נולדו לו 5 ילדים, כולם בגיל 7-19. לפני כשלוש שנים

התגרש ונישא לאשתו השנייה, ולהם בת משותפת בת שנתיים. לאשתו השנייה שלושה ילדים מנישואיה הראשונים, והנאם תופס עצמו כאביהם של ילדיה, ומציג עצמו כאב ל-9 ילדים. הנאם מתגורר בגפו במושב באוזור XXXXX. אשתו, בתם ולדיה של אשתו מנישואיה הראשונים מתגוררים באXXXX, והוא מתראה אותם בתדירות משתנה. לדבריו, הינו אב מעורב ודואג, וכן מפרנס עיקרי.

הנאם מסר כי עם שחררו מהצבא, החל ללימוד היסטוריה ומדעי הדתות באוניברסיטה העברית, אך לא סיים את לימודי האקדמיים. לאחר מכן, ייסד ארגון בשם "XXXX" שעסוק בייבוא מוצרים מאתיופיה וכן עבדה עם קהילת יוצאי אתיופיה בארץ. לדבריו, עבד במסגרת הארגון במשך כ-10 שנים. בהמשך, עסק הנאם בחקלאות באופן עצמאי, תחילה, בחוות בבקעה, וכיום הוא מגדר ענבים וזיתים באוזור XXXXX. הנאם מסר כי עובד כיום גם כמורה פרטי למוזיקה וכן הציג בפני שירות המבחן תעודה דוגמ מים, משרה אותה הוא מבצע כפרילנסר.

אשר למצבו הנפשי, ציין שירות המבחן כי הנאם הוכר בשנת 1997 כסובל ממתסנות פוסט טראומטית. הנאם תיאר כי במהלך השנים טיפול רפואי במסגרת בריאות הנפש, אך, לדבריו, הוא סבל מתופעות לוואי כתוצאה מנטילת התרופות. במהלך השנים החל לצרוך סמים מסוג קנבואידים. הנאם מסר לשירות המבחן כי באופן זה הוא מקל על הקשיים היומיומיים הנובעים מהיותו פוסט טראומטי.

- במסגרת הליך פלילי קודם, אושפז הנאם בצו בית משפט בבית חולים פסיכיאטרי בין התאריכים 20.1.2014 ו-30.3.2014. מטיסים האשפוז הפסיכיאטרי עליה כי אובחן כסובל ממאניה דיפרסיה (בי-פולרי), מפוסט טראומה (PTSD) וכן מהפרעות התנהגותיות ומנטליות על רקע שימוש בקנבואידים.

הנאם אושפז במחלקה סגורה, ולאחר טיפול רפואי ושיפור במצבו הנפשי הועבר למחלקה פתוחה. מדיווח הצוות במחלקה הפתוחה עליה כי הנאם שיתף פעולה בטיפול הרפואי ובפעולותיוות המחלקה. בהמשך, הנאם עבר וועדה פסיכיאטרית מחוץ וקיבל שחרור מצו האשפוז שהומר dazu לטיפול רפואי כפוי. מסמך מיום 11.9.2014, שנכתב על ידי הרופאה הפסיכיאטרית המתפלת בנאם במסגרת הצו לטיפול רפואי כפוי, עליה כי הנאם שיתף פעולה, וכךין עוד כי נמצא גם בטיפול משרד הביטחון עקב אבחנת הפוסט טראומה. בנוסף, הוצאה בפני שירות המבחן חוות-דעת רפואיית שנכתבה על-ידי פסיכיאטר רפואי, מtarיך 24.3.2015, לפיה הנאם אינו סובל מהפרעה בי-פולרית, אלא סבל בעת האירוע שהוביל לאשפוז מהתקף פיסיולוגי חריף. כמו כן, הנאם הציג מכתב מרופאה פסיכיאטרית מטעם משרד הביטחון, מtarיך 18.10.2015, לפיו הוא מטופל בשל הפוסט טראומה, הומלץ על מעקב פסיכיאטרי אחת לחודש וכן על טיפול רפואי.

הנאם מסר כי הוא פתח בהליכים מול משרד הביטחון להכרה בו כנכחה צה"ל, באמצעות עורכי דין פרטיים. שירות המבחן שוחח עם אגף השיקום של משרד הביטחון שאישרו כי הנאם החל הליך קבלת זכאות, אך טרם השלים את מסירת המסמכים לצורך בוחנת התביעה.

הנאם מסר לשירות המבחן כי קיבל בעבר אישורים זמינים לצריכת קنبוס רפואי, וגם כיום הוא ממතין לוועדה שתדון בעניינו. יחד עם זאת, ציין כי הוא משתמש בסמים באופן יומיומי בשל תחושתו כי הדבר מסייע להרגעתו ולשמירה על

תפקוד תקין. כמו כן, מסר הנאשם כי הוא מטופל באופן לא קבוע אצל מטפל פרטית בשיטת ה-SE, שיטה להתרמודות עם טראומות. בשיחה עם המטפלת עליה כי הנאשם טופל אצל כפュמיים בלבד, והוא אינה יכולה לחוות דעתה עליו. בעניין זה מסר הנאשם לשירות המבחן כי מדובר בטיפול רפואי אותו הוא מתקשה למן באופן קבוע.

שירות המבחן התרשם כי במסגרת מילוי תפקידו בצה"ל חוותה הנאשם אירוע טראומי, עמו הוא מתמודד גם כיום, כאשר במשך השנים נוהג להשתמש בסמים כדי להרגעה עצמית. שירות המבחן ציין כי הנאשם שיתף פעולה באופן חלקי והבע חסר אמון אל מול מוסדות המדינה ויכולתם לעזור לו. עוד מסר שירות המבחן כי הנאשם מיעט למסור פרטיים בנוגע לחייו, ונראה היה כי מצוי בסערה רגשית והתקשה לווסת תגובותיו.

אשר לגורם הסיכון לשיקום ציין שירות המבחן את העובדה כי הנאשם משקיע מאמצים בפרנסת משפחתו ומשתדל לקיים אורח חיים יצירני, זאת על אף היומו סובל ממופסט טראומה מזה כ-20 שנה, וכן תופס עצמו כאחראי על חייו ורואה מעשייו בדרך עצמית. אשר לגורם הסיכון להישנות ביצוע העבריות, ציין שירות המבחן את התמכרוותו של הנאשם לקניביס, את העובדה כי הנאשם אינו מטופל ברכזיות בשירות בריאות הנפש ואת דבריו הנאים לפיהם יתקשה להתחייב לטיפול רציף במסגרתם.

להערכת שירות המבחן, הנאשם אינו מתאים לביצוע צו שירות לתועלת הציבור או עמידה בצו מבחן, ומשכך, נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו. נוכח התרשומות שירות המבחן ממצבו הרגשי הלא יציב של הנאשם, המליץ לשוקול הפניתית הנאים לבדיקה אצל הפסיכיאטר המחויז.

تسkieir מיום 18.5.2016 - בהמשך למסקר שירות מבחן הקודם, ובאישור הצדים, הופנה הנאשם על ידי בית המשפט לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית, אך לא התקיים לבדיקה. לפיכך, לא התקבלה חוות דעת בעניינו מטעמו של הפסיכיאטר המחויז.

שירות המבחן ציין כי בשל היעדר חוות דעת של הפסיכיאטר המחויז בעניינו של הנאשם, לא היה אפשרתו להגיש מסקר משלים. שירות המבחן חזר על האמור בתסקיריו הקודם כי אין ביכולתו להמליץ על עונש של"כ או מאסר שירות בעבודות שירות, כל עוד הנאשם ממשיך את השימוש בסמים ונמנע מהסדרת רישיון רפואי לשימוש בהם.

تسkieir מיום 5.9.2016 - בתסקיר זה ציין(IService המבחן כי הנאשם הציג בפניו אישור להחזקת ושימוש בקניביס רפואי, שניתן לו על-ידי משרד הבריאות בחודש יולי 2016, לפחות שנה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין ביום את החשיבות שהסדרת שימושו כדרך להימנע ממעורבות פלילית. כמו כן, הנאשם הציג בפני שירות המבחן אישורים על מגשימים עם רופא פסיכיאטרי מחודשים פברואר ונמרץ 2016 ומסר כי הוא פונה לפסיכיאטר מטעם משרד הביטחון בעת הצורך. שירות המבחן הבין כי הנאשם עודנו מצוי בהליכים מול משרד הביטחון להכרה בו כנכה צה"ל, הכרה שתאפשר לו לקבלת קצבה מסודרת וזכאות לטיפולים שונים.

שירות המבחן חזר על התרשומו בתסקיריו הקודם, לפיה על אף קשייו הרגשיים והנפשיים של הנאשם, הוא מנסה לגייס כוחות לתפקיד יצרני ולפרנסת ידיו ומשקיע בכך מאמצים. לאור הסדרת אישור השימוש בקניביס רפואי

והתרשומות שירות המבחן כי הנאשם אינו מתאים כו� להשתלבות בטיפול בשירות המבחן או לביצוע של"צ, המליך שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מוותנה והתחייבות כגורמים מציבי גבול ומרתיעים.

הראות לעונש

4. המשימה הגישה כראיות לעונש את הרישום הפלילי של הנאשם, לפיו, בשנת 2014 נמצא הנאשם לא כשיר לעמוד לדין בשל מחלת נפש, וכן הורשע פגמיים בעבירות של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית בשנים 2002 ו-2003, עבירות אשר התישנו זה מכבר.

ההגנה הגישה את רישיון החזקה והשימוש שקיבל הנאשם מתאריך 7.7.16 ועד ל-7.1.17 לסוג קנביס במשקל 20 גרם, ורישיון נוסף מתאריך 29.9.16 ועד ל-21.9.17, לפי הוגדרה הכמות ברישיון ל-30 גרם. עוד הגישה ההגנה אישור מפקדת קצין רפואי ראשי לפיו הנאשם אובחן כסובל מפוסט טראומה, את חווות הדעת הפסיכיאטריות, פרוטוקולי הוועדות הפסיכיאטריות הנזכרים בתסקיו שירות המבחן ומסמכים רפואיים נוספים מצבו הנפשי של הנאשם.

תמצית טיעוני בא-כוח הצדדים לעונש

5. בא כוח המשימה טען כי תסקרי שירות המבחן מלבדים שה הנאשם מתקשה לראות עצמו כעובר על החוק או להבין את הרצינול מהחורי העמדתו לדין, מקטין מהומרת העבירות שביצע, וכל אלו מהווים גורמי סיכון להישנות העבירות. עוד הוסיף בא כוח המשימה כי שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

בא כוח המשימה התייחס לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהubenיות, לחומרת העבירות הסמים והנזקים הנגרמים לחברה כתוצאה מהן ולמدينיות הענישה המתחשבת לצורך במאבק בנתגע הסמים ותפקיד בית המשפט במאבק זה, תוך שהפנה לפסיקה. בא כוח המשימה טען כי על אף שנhog לכנות קנביס כ"סם קל", אין להקל ראש בעבירות ביחס לסם זה, וכי המאבק בנגע הסמים צריך גם נגד השימוש בסמים קלים, בפגיעהם של אלה ביחידים ובחוסנה של החברה כולה.

בא כוח המשימה טען כי לחומרה יש לקחת בחשבון כי לחובת הנאשם עבר פלילי בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, וכיום ניכרת החומרה במעורבותו בעולם הסמים, ולאחר מכן, את העובדה כי הנאשם הודה וחסר זמן שיפוטי, כמוות הסמים המועטה שנתפסה ואת העובדה כי קיום הנאשם מחזיק ברישיון לצריכת סם.

בא כוח המשימה טען כי מתחם העונש ההולם נעה החל מ-6 חודשי מאסר יכול וירצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה. בא כוח המשימה ציין כי נוכח העובדה שהתסקרים שהוגשו בעניינו של הנאשם אינם חייבים המשימה חופשיה בטיעונית לעונש, אך למטרות האמור המשימה עותרת לגזר על הנאשם עונש ברף

התחthon של מתחם הענישה, קרי, 6 חודשים מסר שירותו בדרך של עבודות שירות. ככל שהנאשם לא נמצא מתאים לריצוי מסר בדרך של עבודות השירות תר ב"כ המאשימה להטיל עליו מסר בפועל וכן ענישה נלוות בדמות מסר על תנאי משמעותי ומרתייע, קנס, פסילת רישון בפועל ופסילת רישון על תנאי.

6. ב"כ הנאשם טען כי בעת גירת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להעמיד נגד עינוי את ההסדר אליו הגיעו הצדדים ולא את מתחם הענישה אותו הציג ב"כ המאשימה, כלומר, רק את העובדה שהמאשימה עותרת להשית על הנאשם עונש של 6 חודשים מסר שירותו בדרך של עבודות שירות וכי ההגנה חופשית בטיעונה לעונש. על כן, לטענת בא כוח הנאשם, הייתה התביעה מוגבלת לטען למתחם ענישה בגבול עליון של 6 חודשים מסר בעבודות שירות.

בא כוח הנאשם טען כי שירות המבחן בתסקירו ציין כי אינו יכול להמליץ על צו של"צ או עבודות שירות, כל עוד הנאשם ממשיך שימושו בסמים ונמנע מהסדרת רישון רפואי לשימוש בשם, אולם ביום הנאשם מחזק ברישון מסווג זה.

בא כוח הנאשם טען כי בשנת 1995, במהלך שירותו הצבאי של הנאשם כלוחם בגולני, עבר הנאשם חוות טראומטיות קשות המשפיעות עליו עד היום. בא כוח הנאשם טען כי יש לראות את התסקירים שהוגשו באספלריה של המצב הנפשי הקשה ממנו סובל הנאשם. בא כוח הנאשם טען כי אין לחרוג מהמלצת שירות המבחן בתסקירו האחרון להטיל על הנאשם ענישה מרתיעה בלבד, וטען כי ההחלטה אליה הפנה בא כוח המאשימה עניינה החזקת סמים או גידול בكمיות גדולות יותר מאשר מallow שבענייננו.

דין והכרעה

7. לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40 ג (א) לחוק העונשין.

ככל, הערך החברתי עליו נועדה פקודת הסמים להגן בהוראותיה השונות הוא בריאותו ושלומו הפיזי

ونפשי של הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. בית המשפט העליון הדגיש פעמים רבות בפסקאותיו את חומרת עבירות הסמים, הנזקים שנגרמים לחברה כתוצאה מהן, וכינה את הצורך להילחם בנגדם הסמים "מלחמה חורמה":

"**את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים -**

כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה הכלכלותה.

...

למאבק בנוגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתחזדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליך הגמiliaה. לצדם פועלים גם אישי אכיפת החוק, שתפקידם לסקל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתייע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תורן מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להتجשות העבירה ועברו הפלילי" (ע"פ 11/972 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.12)).

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקירה מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, שכן גידל את הסם ואף החזיק בביתו סם, ללא רישיון כדין, אולם, לא מדובר בפגיעה ברף הגבוה נוכח סוג הסם וכמות הסם שנתפסה.

בהתאם להוראות סעיף 40 ט לחוק העונשין, במסגרת הבנית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, נקבע כי על בית המשפט להתחשב ביכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, יכולתו להימנע מהמעשה והקרבה לסיג לאחריות פלילתית. בפסיקה נקבע כי גם אם הנאשם אינו זכאי ליהנות מסיג אי השפויות, יש להתחשב בעת קביעת מתחם העונש ההולם באפשרות המשמש שמהלכו השפיעה על ביצוע העבירה (ע"פ 14/1727 אבנר מימון נ' מדינת ישראל (6.1.15)).

אשר למ skal שיש לתת למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה, נקבע כי יש לבחון כל מקרה לגופו, על פי נסיבות העבירה, מידת חומרתה, והנסיבות האישיות של הנאשם (ע"פ 07/10416 דולינסקי נ' מדינת ישראל (25.11.09)).

כמו כן, במסגרת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, על בית המשפט להתחשב גם בסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה.

לגביו נסיבות אלו, נוסף על כל המפורט בתסקרי שירות המבחן, במסגרת הטיעונים לעונש הוגש חווות דעת פסיכיאטרית של המרכז לביריאות הנפש ע"ש פליגמן (مزրע), אשר הוגש במסגרת ת"פ (שלום-עכו) 14-03-11-57711 שנוהל נגד הנאשם בגין עבירות מיום 26.3.14, ובה צוין כי הנאשם סובל מהפרעה דו קוטבית, כאשר ברקע קיימת תסמונת בתר חבלית שנגירה לו לאחר אירועים טראומטיים אוזם חווה במהלך השירותו הצבאי. חוות הדעת צוין כי הנאשם פנה בעבר לטיפול פסיכיאטרי, אולם לא התמיד בו, וכי הוא משתמש בסמים לטיפול עצמו. עוד צוין כי בתאריך 30.1.14 נבדק במרפאה ונקבע כי הוא שרי במצב פסיכוטי, אך סירב לאשפוז. בהתאם לחווות דעת זו, שתי ההפרעות במצב לא מאוזן תורמות להתנהגות אימפלסיבית ונטולת שיקול דעת. לסיכום, נקבע בחוות הדעת כי הנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין ולא היה בר עונשין בעת ביצוע העבירות. נכון האמור, קבע בית משפט השלום בעכו כי הנאשם אינו בר עונשין והשיט עליו צו אשפוז כפוי.

בהתאם למפורט בפרוטוקולים מטעם הוועדה הפסיכיאטרית המחויזת, הנאשם שיתף פעולה במהלך אשפוזו, יצא במספר חופשות בהתאם להמלצות הוועדה, ובתאריך 6.8.14 קיבל שחרור מצו אשפוץ כפי שהומר לצו טיפול רפואי כפוי. עם שחרורו מאשפוץ, המשיך הנאשם במעקב רפואי חדש במרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב וכן החל בפגישות עם פסיכיאטר מטעם משרד הביטחון.

בחווות דעת פסיכיאטרית פרטית של ד"ר פרדריק ויל מיום 24.3.15 ציין הפסיכיאטר הבודק כי הנאשם סבל מהתקף פסיכוטי חולף ולא מהפרעה דו-קוטבית, זאת בניגוד לאמור בחווות הדעת הפסיכיאטרית של המרכז לבריאות הנפש ע"ש פליגמן (מזרע), והמליץ על חידוש רישון הנהיגה של הנאשם, רישון אשר חדש בסתוו של דבר.

עוד התקבל אישור רשמי מפקדת קצין רפואה ראשי בצה"ל לפיה בהתאם לרישומי צה"ל הנאשם אובחן בשנת 1997 כסובל מהפרעה פוטט טראומטית.

כל חוות הדעת הפסיכיאטריות שנערכו בעניינו של הנאשם מלמדות על מצב נפשי קשה ממנו סובל הנאשם, שהוביל לשימוש בסמים בניסיון לריפוי עצמו, ומצבו הנפשי החמיר בהתאם למפורט לעיל. בתחילת שנת 2014, עת נמצא כי הנאשם שרוי במצב פסיכוטי וזקוק לאשפוץ לו סייר, והוא אשפוץ על פי צו שיפוטו.

בעניינו, כתב האישום ב-ת"פ 16458-07-14 מיחס לנԱם החזקת סמים שלא לשימוש עצמי וגידול סמים בעקבות חיפוש שנערך בביתו במהלך חודש מאי 2013. כתב האישום ב-ת"פ 12072-05-14 מיחס לנאם עבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ביום 13.1.14.

בחינת התמונה העובדתית שנפרסה, מלמדת כי עסקין בעבירות שבוצעו טרם אשפוזו בנסיבות של מצבו הנפשי. ברי כי יש במסמכים שהוגשו כדי ללמדנו שקיימת אפשרות ממשית כי בעת ביצוע העבירות המיויחסות לנאשם בשני כתבי האישום המפורטים לעיל, סבל הוא ממצב נפשי ירוד, לא הבין לעומק את אשר הוא עווה ואת הפסול שבמעשיו והסיבה שהביאה אותו לבצע את העבירות היא לשם טיפול עצמי בבעיותיו הנפשיות.

הנחה זו, מתקבלת משנה תוקף מההתרשומות הבלתי אמצעית מהנאם במהלך הדיונים, ונוכח העובדה כי חיים, עם יצוב מצבו הנפשי והתקדמות הלין ההכרה בו כנכח צה"ל, הוא נמצא זכאי לקבלת רישון לשימוש בקניביס, רישון שאף הוארך לאחרונה.

אדגיש כי במסגרת הiliar הנוכחי, נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית, אך הוא לא שיתף פעולה, ומטעם זה לא התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו.

בחינת מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת התקיק העיקרי (ת"פ 14-07-16458), מעלה כי הוטלו על נאים עונשים שונים כמפורט להלן:

עפ"ג (מח' -מרכז) 10-07-52810 **עזריה נ' מדינת ישראל** (21.12.10) - הנאשם הורשע בעבירה של גידול שתלי סם מסווג קניבוס במשקל של 1.180 ק"ג, עבירה של החזקת כלים להכנת סם וכן בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית מסווג חשיש במשקל 277 גרם וסמים מסווג "חיגנת" במשקל של 94 גרם. בית המשפט השלים גזר על הנאשם

עונש של 9 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית. בית המשפט המחויז ציין כי הענישה של מאסר בפועל תואמת את רף הענישה הראי בעבירות של גידול סמים, אולם הקל בעונשו של הנאשם, נוכח העובדה כי הנאשם סיים בהצלחה הליך של גמילה מסמים, והעמיד את העונש על 6 חודשים מאסר בעבודות שירות וקנס כספי.

עפ"ג (מח'-ב"ש) **עוזרי נ' מדינת ישראל (20.12.11)** - הנאשם הורשע ביצוע עבירה של גידול סם מסוכן. הנאשם גידל בחצר ביתו 6 שתליים ו-60 גבטים של צמח הקנבים במשקל כולל של כ-1,021 גרם נטו. לאחר ביצוע העבירה, הנאשם קיבל רישיון לשימוש בסם מסווג קנביס לאור מצבו הרפואי. הנאשם עבר פלילי קודם בתחום הסמים. בית משפט השלום השית עליו עונש של 10 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית. בערעור לבית המשפט המחויז הופחת עונשו ל-7 חודשים מאסר בפועל, אולם יתר רכיבי הענישה נותרו על כנמו.

ת"פ (שלום-רמלה) 21679-04-15 **מדינת ישראל נ' בראונץ (24.2.16)** - הנאשם הורשע בעבירות של גידול סמים מסוכנים, החזקת חצרים לסמים מסוכנים והחזקת סמים לשימוש עצמי. הנאשם גידל כ-40 שתליים מסווג קנבוס במשקל של כ-1.8 ק"ג נטו. כמו כן, החזיק הנאשם בשני מקומות בביתו סמים מסווג קנבוס במשקל של 1.05 גרם נטו וכ-3.9 גרם נטו בהתאם. בית משפט השלוםקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-18 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט חריג ממתחם העונש ההולם נוכח העובדה כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות, סובל מבעיות רפואיות ומחזקיק ברישיון לשימוש בסם, והshit עליו עונש של 400 שעות של"צ, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון על תנאי.

ת"פ (שלום-נתניה) 45181-01-14 **מדינת ישראל נ' קאשי (3.11.15)** - הנאשם הורשע בעבירות של גידול סמים, החזקת סמים לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בסם מסווג קנבוס במשקל של 0.18 גרם וגידל 24 שתליים מסווג קנבוס במשקל כולל של כ-346 גרם נטו. הנאשם נעדר עבר פלילי, עבר הליך של גמילה מסמים והשתלב בעבודה. בית המשפטקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית, והshit עליו עונש של 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות וענישה נלוית.

כמויות הסם בגזרי דין אלו, כמו גם בפסקה אליה הפנתה המאשימה במסגרת הטיעונים לעונש, גודלות משמעותית מכמות הסם נשוא כתוב האישום בתיק העיקרי.

ኖכח כל האמור, בדגש על יכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשהיו והקרבה לסייע לאחריות פלילתית, נוכח מצבו הנפשי של הנאשם עובר לביצוע העבירות ונוכח הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, אני סבורה כי מתחם הענישה שיש לקבוע בעניינו צריך להיות שונה ממתחם העונש שנקבע ללא נסיבות אלו.

לפיכך, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות בכתב האישום העיקרי בנסיבותיו, נע החל ממאסר על תנאי ועד ל-12 חודשים מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי, וענישה נלוית.

יודגש כי ללא הנסיבות החריגות הללו, הרי שמתחם העונש שהוא נקבע יהיה חמוץ יותר.

מתחם העונש ההולם באשר לעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית בנסיבות הינו החל ממאסר על תנאי ועד למאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות וענישה נלווה.

עיר כי איני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם כי מתחם העונשה ברף העליון לו הייתה רשאית המאשימה לעתור מוגבל ל-6 חודשים, שכן, ההסדר בין הצדדים נסוב על העונש לו תעתור המאשימה ולא על מתחם העונשה.

לצין כי מצאתי לנכון לגזר על הנאשם עונש כולל על כל העבירות המיוחסות לו בתיק העיקרי ובתיק הנוסף, נוכח העובדה שבשני התקדים מדובר בעבירותים סמיים, והעובדה שהן בוצעו באותה תקופה בחיוו של הנאשם בה צרך סמיים וטרם הסדר את האישור הנדרש לכך, אף שנית להניח כי היה זכאי לכך בשל מצבו הנפשי.

אשר לנסיבות שאין קשרו ביצוע העבירות, יש להתחשב בעובדה כי הנאשם הודה במינויו לו, נטל אחריות למשיו וחסר זמן שיפוטי יקר. עוד יש לנקח בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם שהוא להן השפעה על ביצוע העבירות בכתב האישום.

כן יש להתחשב בחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - העבירות בכתב האישום ב-ת"פ 16458-07-14 התרבעו במהלך חודש Mai 2013. העבירה בכתב האישום ב-ת"פ 12072-05-14 התרבעה במהלך חודש ינואר 2014, ומazel קיבל הנאשם רישיון לשימוש בסמים.

אשר עברו הפלילי של הנאשם - בשנת 2014 הנאשם נמצא לא כשיר לעמוד לדין בשל מחלת נפש, וכן הורשע פעמיים בעבירות של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית בשנים 2002 ו-2003, עבירות אשר התיישנו. בשנת 2007 הנאשם הורשע בעבירת איום, והוא עלה עונש של 4 חודשים מאסר בפועל לצד מאסרים על תנאי.

הנאשם הינו אב לילדים, אף שאינו מתגורר איתם, והוא עובד ודואג לפנסתם, אך שהטלת מאסר עשויה לפגוע הן בו והן במשפחה.

נראה כי המאשימה בטיעונה לעונש הייתה ערה למצבו הנפשי המוחך של הנאשם, ועל כן, עטרה להשתתת 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, אך לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 19.6.17 שהוגשה לתיק בית המשפט, קבע רופא השב"ס כי הנאשם נמצא "לא כשיר באופן מוחלט לביצוע עבודות שירות". לפיכך, אופציה זו, שיכול והיתה מתאימה לנאשם אחר, אינה קיימת בעניינו של נאשם זה.

כמו כן, שירות המבחן קבע כי הנאשם אינו מתאים לביצוע של"צ. במצב דברים זה על בית המשפט להכריע האם יש לשלוח את הנאשם למאסר בגין סורג ובריח, ולאור מצבו המתואר, אני סבורת כי התשובה לכך היא שלילית.

לאור כל האמור לעיל ולאור כל הנסיבות דנן, בדgesch על מצבו הנפשי של הנאשם, אני סבורת כי יש להתחשב בנאשם ולקבוע את עונשו ברף התיכון של מתחם העונש ההולם, ולהסתפק בענישה מרתיעה בדמות מאסר על תנאי והתחייבות.

אשר לבקשת המאשימה להורות על שלילת רישון הנהיגה של הנאשם בפועל ועל תנאי, סבורני כי אין מקום להורות על האמור. רישומו של הנאשם הושב לו לאחר שלילתו, בתום הליך שהתקיים בעניין זה לאחר אשפוזו, בו נמצא כי הוא כשיר להחזיק ברישון הנהיגה. לטעמי, שלילת רישונו של הנאשם תביא לפגיעה ביכולת הנאשם לתפקיד ולפרנס את ילדיו, ואין לה מקום במילויוicut, שעה שכיוון הנאשם מחזיק ברישון שימוש בסם.

סוף דבר

8. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלහן:

א. 5 חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של שנתיים מהיום, וה坦אי הוא שהנתאים לא יעברו בתקופה זו כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ב. חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של שנתיים מהיום, וה坦אי הוא שהנתאים לא יעברו בתקופה זו כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ג. הנאשם יחתום על התcheinות בסך של 2,000 ₪ ללא יעבר בתוך שנתיים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשע. לא תחתם ההתcheinות בתוך 14 ימים, ואסר למשך 7 ימים.

צו כללי למוציאים

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודיע היום כ"ז تموز תשע"ז, 20/07/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

הוקולדעדיליליאתאצוזו